

1. PRZEDMOWA

Wychowanie młodego pokolenia to jedno z najważniejszych zadań społeczeństwa. Już wiele wieków temu napisano: *Takie będą Rzeczypospolite, jakie ich młodzieży chowanie!* To zadanie dziś nabiera szczególnego znaczenia wobec niesłychanych przemian społecznych i eksplozji rozwoju techniki, mającej ogromny wpływ na życie społeczne. Skutki tych przemian są widoczne we wszystkich społeczeństwach naszego globu.

Podjęta przez senacką Komisję Nauki, Edukacji i Sportu debata oraz inicjatywa podjęcia przez Senat RP uchwały *o potrzebie budowy atmosfery wychowawczej w Polsce* została wywołana tragedią, jaka miała miejsce na Pomorzu. Śmierć samobójcza Ani, spowodowana agresją jej kolegów, wstrząsnęła całym polskim społeczeństwem. Jednak uderzający we wszechobecnych wówczas debatach był fakt ograniczania się w poszukiwaniu przyczyn tego stanu rzeczy do złej pracy szkoły, szczególnie gimnazjum – w tym wielkiej odpowiedzialności nauczycieli. Znacznie rzadziej mówiło się o kondycji polskiej rodziny i szerszych uwarunkowaniach jej funkcjonowania. Całkowicie pomijano milczeniem fakt hiperstymulacji emocjonalnej, jakiej wobec dzieci i młodzieży dopuszczają się media, szczególnie media elektroniczne oraz negatywny wpływ gier komputerowych. Młody człowiek, naładowany agresją, idzie do szkoły i w niej rozładowuje nagromadzone emocje. Nauczyciele są najczęściej całkowicie bezradni, szczególnie wobec braku współpracy z rodzicami dzieci i młodzieży trudnej.

W dyskusjach tych pomijano także wpływ całego społeczeństwa na dzieci i młodzież, w tym przede wszystkim przykład osobisty dorosłych, w miejscu pracy i na ulicy oraz we wszystkich innych miejscach. W tej sytuacji z inicjatywy senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu przeprowadzono 2 debaty na forum Senatu RP, poprzedzone licznymi dyskusjami w gronie członków Komisji oraz przyjęto uchwałę Senatu w dniu 22 lutego 2007 r.

Należy zaznaczyć, że intencją tych debat i tej uchwały nie była próba odpowiedzi na wszystkie ważne pytania dotyczące współczesnych problemów wychowawczych, ale chęć zwrócenia uwagi na fakt, że młodzież jest dobra, że często brak jej zrozumienia u dorosłych, że brak jej warunków do prawidłowego rozwoju, że często jest po prostu niezauważana. Z tych względów całkowicie pominięto w podjętej uchwale sprawę zakresu i sposobu stawiania młodym wymagań, organizowania czasu wolnego, możliwości rozwoju – pozostawiając to innym opracowaniom.

W niniejszym zeszycie zawarto stenogramy posiedzeń Komisji Nauki, Edukacji i Sportu oraz Senatu RP, poświęconych podjęciu uchwały *o potrzebie budowy atmosfery wychowawczej w Polsce*. Zamieszczono także kolejne projekty uchwał, przygotowane przez Komisję i uchwałę Senatu z dnia 22 lutego 2007 roku. Ponadto dla szerszej ilustracji problemu,

załączono obszerny wywiad Przewodniczącego senackiej Komisji Nauki, Edukacji i Sportu, udzielony Gazecie Szkolnej w trakcie prac na uchwałą oraz Apel wygłoszony w trakcie ogólnopolskiej konferencji *Bezpieczna i szczęśliwa Rodzina*.

Warto także zwrócić uwagę, że Komisja Nauki, Edukacji i Sportu dyskutowała także przy innych okazjach ważne sprawy dzieci i młodzieży, w tym szczególnie zwracając uwagę na potrzebę właściwego przygotowania do korzystania z mediów oraz na wagę pierwszej pracy absolwentów i przygotowanie młodzieży do rynku pracy (w załączeniu stosowne uchwały Komisji Nauki, Edukacji i Sportu). Trwałym efektem prac Komisji w zakresie wychowania jest także powołanie Senackiego Zespołu do spraw Wychowania Młodego Pokolenia.

Przekazując niniejszy zeszyt, życzę wszystkim młodym oraz Rodzicom, Nauczycielom, Wychowawcom i Księżom, w dniu rozpoczęcia kolejnego roku szkolnego, dużo Dobra – aby ono trwało i rozszerzało się, w nas i we wszystkich wokół. Abyście wspólnie i w zrozumieniu budowali podmiotowo pełnowartościowych młodych ludzi, ku chwale Polski – Najjaśniejszej Rzeczypospolitej.

*Przewodniczący
Komisji Nauki i Edukacji
Kazimierz Wiatr*

Warszawa, 1 września 2007 r.